

226

oriünd -a adj. Que ^{to' el seu} origen en tal o tal lloc, ^{Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans}
MCMVII

orla f. Adorn tirat que es posa a la vora d'una peça de roba, d'un full enquadrant l'escriu o imprès; fillet paral·lel a la vora d'un escut; barana de d'emborcació o sia la part dels costats que ultrapassa el ras de la cohersta

orlador -a m. i f. ^{el qui} fa orles

orlar v. tr. fer l'orla. Orlar un costatze, un escut